

סמייר מינץ זוהר

5163117

בן דורית וחיים

נולד ב- 10.10.1975

התגייס לצה"ל ב- 6.4.1994

שרת ביחי "אגוז"

נפל ב- ו' תשרי תשנ"ז 19.9.1996

בהתקלות עם מחבלים בלבנון.

זהר מינץ,

בן בכור לדורית וחיים, אח לרוני. נולד ביום ה' בחשוון תשל"ו (10.10.1975) בקרית חיים. זהר למד בבית-הספר היסודי "נעורים" בקרית ביאליק, ובבית-הספר התיכון "אורט ביאליק", שם סיים בהצלחה את לימודיו במגמת המיכניקה והמכונות. בילדותו, היה זהר פעיל בתנועת הנוער "צופי ים" ומאוחר יותר הפך למדריך. זהר היה מלא שמחת חיים ובעל צחוק מתגלגל. בתחילת אפריל 1994 התגייס זהר לצה"ל והגשים את חלומו להתנדב ל"שייטת", בה שירת עשרה חודשים. לאחר מכן היה בין הראשונים שהתנדבו להקים מחדש את סיירת "אגוז" של חטיבת גולני. זהר היה גבר יפה תואר, חסון, בעל כושר גופני מעולה וחוש טכני מצוין, עקבי במעשיו ובעל הכרה מלאה בדרך בה הלך. זהר תואר על ידי מפקדיו כלוחם מעולה, שביצע את תפקידיו בחריצות ובמסירות, הפגין תושייה בכל מעשיו והיה אהוד ומקובל בקרב מפקדיו וחבריו כאחד.

ביום ה', ו' בתשרי תשנ"ז (19.9.1996), נפל זהר בקרב, כלוחם חוד במבצע התקפי, במהלך היתקלות בחוליית מחבלים באיזור מוצב "סוג'וד", שבגזרה הצפונית של איזור הביטחון בדרום לבנון. עמו נפל סגן צור פרנס. זהר הובא למנוחות בחלקה הצבאית בבית העלמין צור שלום שבקרית ביאליק. בן עשרים ואחת היה בנופלו. הוא הועלה לדרגת סמ"ר לאחר נפילתו. הותיר אחריו הורים ואחות.

באיגרת ניחומים למשפחה, כתב מפקד היחידה: "זהר היה תמיד חייל וחבר למופת. תמיד ראשון לכל משימה, ביצע אותה על הצד הטוב ביותר, תוך כדי השקעה במחשבה תחילה והקרבה עצמית. זהר היה בעל מוטיבציה גבוהה ומעולם לא התלונן, תמיד חיך ודחף קדימה. יחידת 'אגוז', מפקדיה ולוחמיה, נפרדים בטרם עת מחייל, לוחם, חבר, אשר תרם לחבריו וחלק עמם את ערכיו, שהביא אתו מבית הוריו."

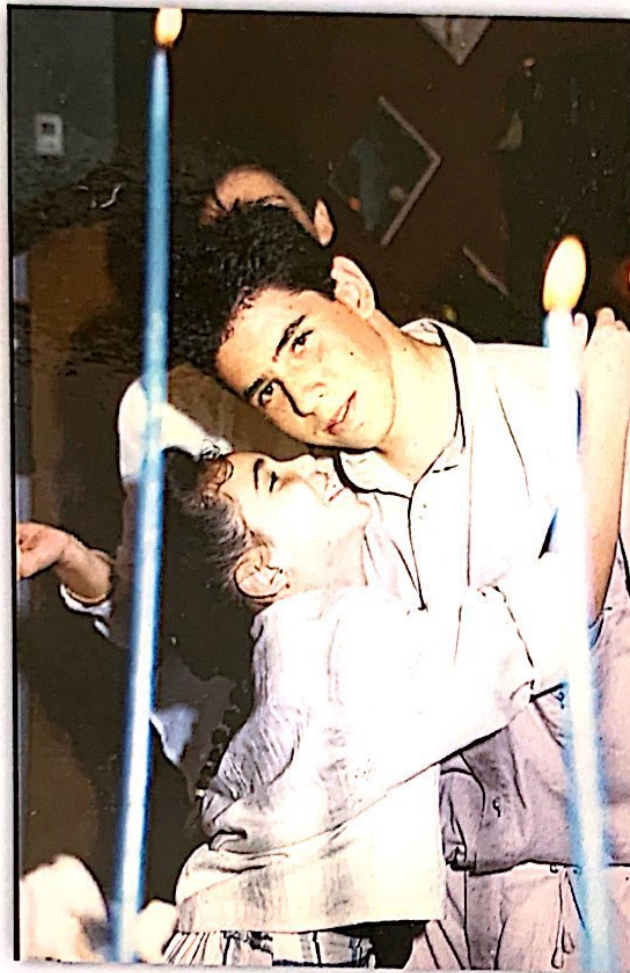
זהר בילדותו

תמונות מבר-המצווה
של זהר עם האחות
רוני וההורים דורית

זהר עם אחותו

זהר עם תחביבו האהוב ביותר – האופנוע

זהר עם חברים

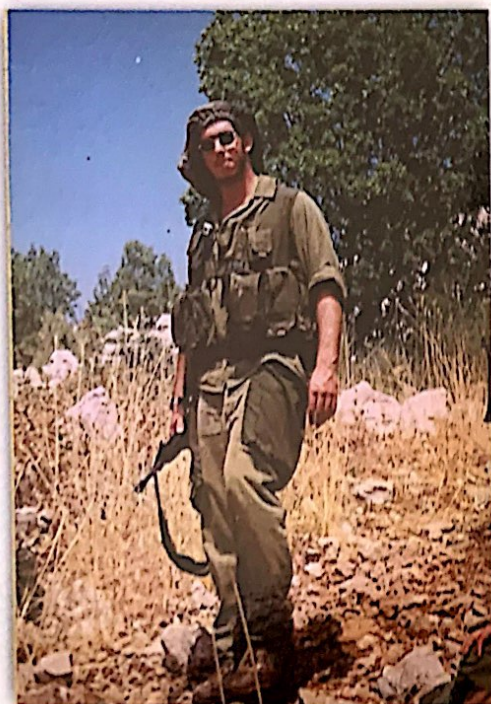
בעת שירותו הצבאי

זהר ביום ספורט של היחידה – 'העוגן' בתחרות משיכת חבל

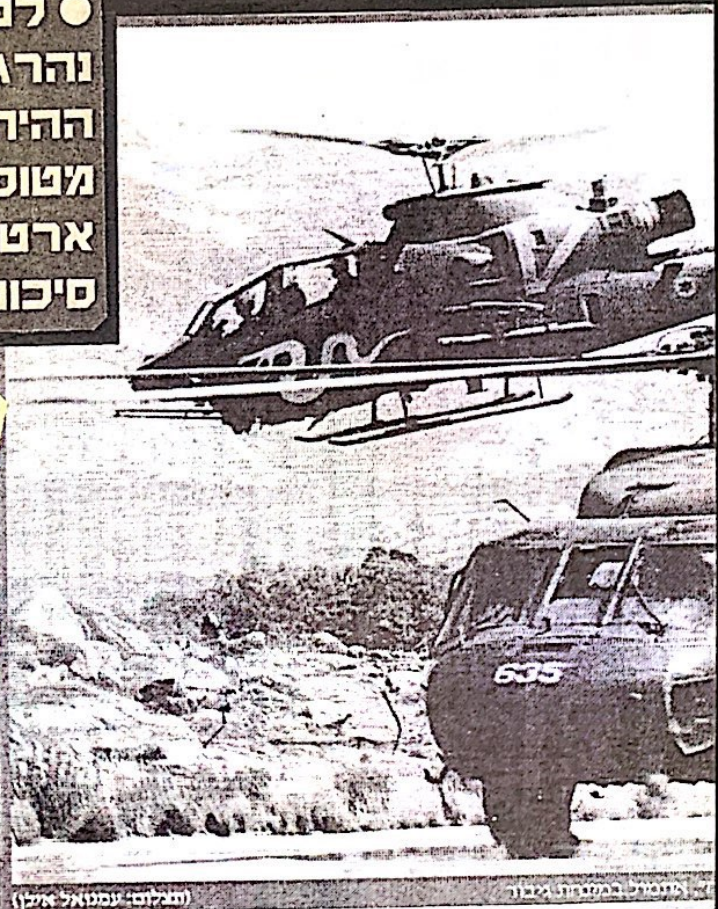
תמונתו האחרונה של זהר
האימון בחרמון לפני המבצע

ד"ר משה גלן חזק לבינה טכנולוגים ומסוק היינדה קום

09:00 בבוקר אחמול.
יחידה מובחרת, שהיתה
בפעילות מבצעית בגזרה
המזרחית, נתקלה בכוח
מחבלים גדול, שכלל 15
אנשי חיזבאללה ●
המחבלים היו כנראה
בדרכם לתקיפת מוצב
של צד"ל או של צה"ל ●
בסדרת היתקלויות נהרגו
שני חיילי צה"ל - סמ"ר
זוהר מינץ (21) וסגן צור
פרנס (21) ● 8 חיילי צה"ל
נפצעו - אחד מהם קשה
● לפחות 3 מחבלים
נהרגו ● בעקבות
ההיתקלויות הפעיל צה"ל
מטוסים, מסוקים,
ארטילריה וטנקים ●
סיכומו של יום קרב

(תצלום: נבמטאל אילן)

התמונה במסגרת גודל

מקום הלחימה

שהחיילים שלנו מפנים פצועים ומשי-
בים באש, הם נתקלו בשתי חוליות נר-
ספות. הם הרגו לפחות מחבל אחד נר-
סף ופצעו מחבלים רבים נוספים.
"חשוב להדגיש כי בשטח היה מס'
פר רב של מחבלי חיזבאללה. הכוחות
שלנו תוגברו במסוקים ובטנקים, ואי-
חרי כמה שעות של לחימה קשה התפ-
זה הכוח בחזרה לשטח שלנו".
ליון הדגיש כי האש הכבדה שירו
המחבלים מנעה מהמסוקים במשך
שעות ארוכות לפנות את הנפגעים
מהשטח. רק לאחר שלוש שעות לחי-
מה, ולאחר שאחד החיילים נפטר בשי-
טח מפצעיו הקשים, פונו הנפגעים.
חייל נוסף, שהיה כמצב קשה, נפטר
ברדכו לבית החולים.

מאת איתן גליקמן
שני חיילי צה"ל נהרגו, ושמונה חיילים נפצעו במה-
לך יום קרב שהתנהל אתמול בלבנון. ההרוגים הם סמ"ר
זוהר מיניץ (21) מקריית-ביאליק וסגן צור פרנס (21)
ממושב קדרון שליד גדרה.

יום הקרב החל סמוך לשעה 9 בבוקר, בשעה שחיילי
יחידה מובחרת של גולני היו בפעילות מבצעית בגזרה המ-
זרחית של איזור הביטחון בדרום לבנון.
את יום הקרב אתמול סיכם אלוף פיקוד הצפון, עמירם
ליון:

"סמוך לשעה 9 אירעה היתקלות בין חיילי גולני וכר-
חות נוספים לבין חוליה של החיזבאללה באיזור ג'בל סלע
וג'בל ראולאן. במהלך ההיתקלות נהרגו קצין ולוחם, ונפצ-
עו שמונה חיילים נוספים.

האש מנעה פינוי פצועים

"מדובר בכוח שהיה בפעילות מבצעית. החיילים נעו
בכיוון ג'בל סוג'וד, ואז באיזור הסלעי, הסכוכי, הקשה לתנר-
עה - איזור שבו פועלים המחבלים של החיזבאללה בצירי
תנועה שונים ומכירים אותו היטב - נפתחה אש לעבר חי-
לי צה"ל.

"כוח צה"ל נתקל בכוח קטן של מחבלי חיזבאללה, וכי-
מהלך ההיתקלות נהרג אחד הלוחמים. חיילי הכוח הסתערו
על המחבלים והרגו שניים מהם, ובהמשך הלחימה, תוך

זוהר מינץ: בעוד 10 ימים היה אמור לחגוג 21

מאת ליאור אל-חי,
כתב "ידיעות אחרונות"

בעוד 10 ימים אמור היה זוהר מינץ מקריית ביאליק לחגוג את יום הולדתו ה-21. אתמול הוא שי-לם בחייו בתקרית מול חוליית המ-חבלים בלבנון.

זוהר מינץ, סיים את בית ספר "אורט" בקריית ביאליק במסלול מקצועי, הגשים חלומו הגדול, והחל את דרכו הצבאית כשייטת.

עקב בעיות רפואיות בכרכיים, נאלץ לעבור ליחידה מוכהרת של גולני, שבה נהרג.

זוהר, בנם של נורית, מזכירה רפואית בקופ"ח "מכבי", ושל וחיים, בעל מפעל "שיש ביאליק", אהב מאוד לרכוב על טרקטורונים, אופנועים ומעל הכל - את הים.

"הוא היה ילד מקסים יפה, כריא וחד סוף", סיפרה אתמול חנה אלוני, שותפתו למפעל של האב חיים.

"בכל חופשה שלו, הוא הושיט כתף וסייע לנו בעבודה.

"זוהר לא פחד מהסיכונים שבשירות בלבנון ומהמוות. הוא תמיד חי בהרגשה, כי לו זה לא יקרה. הוא גם לא דיבר על השירות בלבנון. תמיד חייך, והיה מביט סוט", הוסיפה חנה אלוני.

את ראש השנה חגג זוהר בחברת בני משפחתו בבית החדש, שאליו עברו לפני חודש בלבד.

"אני זוכרת איך זוהר עזר לארץ את כל האורחים. חברתו, ליאורה (21), הביי-אה לו תמונות לחדר החדש, והכל נראה מושלם", סיפרה אורית ירקוני, חברת המשפחה.

זוהר מינץ הותיר אחריו הורים ואחות, רוני, בת 15.

"נתקלת ונפלת כשהמקלע בידך וחברריך איתך"

יחידת אגוז

ספד מפקדו של סמל-ראשון זוהר מינץ ז"ל, שנהרג בהיתקלות עם החיזבאללה

ליחידה שהיא "קצה החוד של הכידון שצה"ל מפנה נגד אירגון החיזבאל-לה". המפקד הוסיף: "קור הרוח שלך, התושיה, היוזמה, דחפו אותך קדימה. השתתפת עם היחידה, מאז הקמתה, ככל המבצעים המסובכים שלה. בזכות היכולת שלך תמיד היית ראשון".

מפקד החטיבה סיפר על נסיבות מותו של זוהר מינץ: "אתמול בבוקר, אי שם בקצה איזור הכטחון, בתורש הלכנוני, כמקום שרק אתה וחבריך פעלתם שם בתקופה האחרונה, נתקל"תם. צור נהרג כמכת האש הראשונה ואתה ויתר הלוחמים התחלתם להסת"ר. ער. נתקלת ונפלת כשהמקלע בידך וחבריך כתף אחת איתך".

מיד לאחר הגנת הורים גורו שלך שה מטחי כבוד והרב הצבאי הודיע על סיום הטקס, אך חבריך של זוהר ליחי"דה סירבו להיפרד ממנו והמשיכו לע"י מוד מחובקים שעה ארוכה לאחר מכן, הלווייתו של סגן צור פרנס ממושב קריון, שנהרג גם הוא באותה תקרית. בתקיים היום, כעשר בבוקר, בחלקך הצבאית של בית העלמין שבמושב.

מאת אבי אשכנזי

אלמים ליוז ביום שישי למנוחות את סמל-ראשון זוהר מינץ ז"ל, בן 21 מקריית-ביאליק, אשר נהרג ביום המישי בהיתקלות בין יחידה מובח"ת רת של גולני לבין מחבלי החיזבאל"לה. סמל-ראשון מינץ נטמן בחלקה הצבאית של בית העלמין צור שלום, כשארונו נישא על כתפי שישה מחבריו ליחידה. אחר הארון צעדו הזריו ואחותו ואחריהם צעדו בשורה ארוכה חבריו לנשק, חבריו מבית"ה הספר "אורט", קרובי משפחה וחב"רים רבים.

לקול בכיים חרישי של רבים מק"הל האלפים, הורד הארון לקבר, ואביו של זוהר, חיים, קרא "קריש".

לאחר מכן הגיע תור ההספדים. "זוהר, נפלת בקרב פנים אל פנים, כשעה שהיפית באש על חבריך שהס"תערו על המחבלים", ספד לו מפקד היחידה, סגן-אלוף א'.

ואילו מפקד חטיבת גולני, אלוף"משנה א., ציין בהספרו שזוהר השתייך

כותבים לזכרו

משפחת מינץ היקרה

סמל ראשון זהר מינץ, זכרונו לברכה, נפל בקרב בתאריך ו' בתשרי תשנ"ז, 19 בספטמבר 1996, בעת מילוי תפקידו כלוחם חוד במבצע התקפי.

זהר היה תמיד חייל וחבר למופת. תמיד ראשון לכל משימה, ביצע אותה על חצד הטוב ביותר, תוך כדי השקעה במחשבה תחילה והקרבה עצמית.

זהר היה בעל מוטיבציה גבוהה שלעולם לא התלונן, תמיד חייך ודחף קדימה.

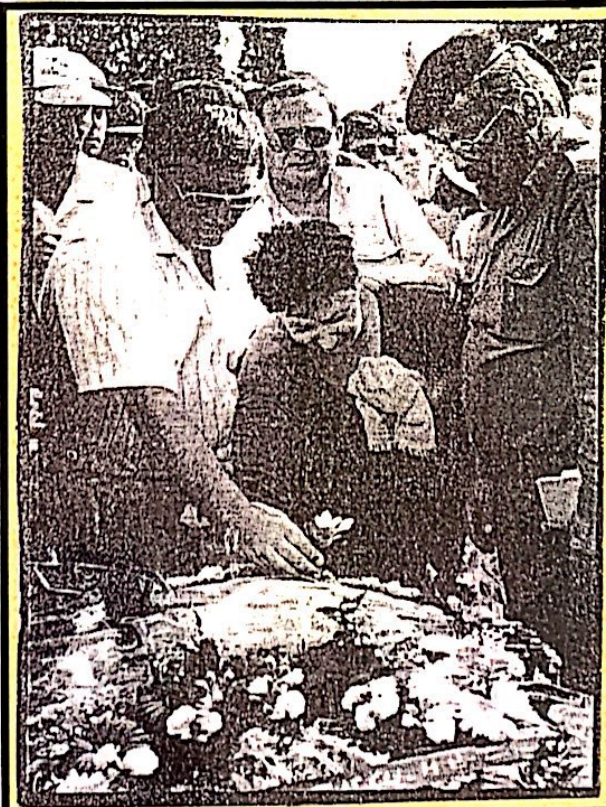
יחידת "אגוז", מפקדיה ולוחמיה נפרדים טרם עת מחייל, לוחם, חבר, אשר תרם לחבריו וחלק עימם את ערכיו, אשר הביא איתו מבית הוריו. מפקדי וחיילי יחידת "אגוז" ומשפחת גולני מביעים צער עמוק וכאב רב על נפילתו של בנכם.

משפחה יקרה, חזקו ואמצו.
מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

יהי זכרו ברוך

סגן אלוף
חיידה

ארז צוקרמן
מפקד

אם, דורית מינץ, בעת התלוויה בחלקה הצבאית כצור שלום צילום: אלכס קולומנו

לזכרו...

זְכוּר

וז שנה צהרית ה'איש של אנשים
 ב'אב החדרים, ב'אב החדרים, ב'אב החדרים
 ב'אב השלמה, ב'אב התנאים...
 ואז ככה ז'אב אבז פנאים
 ב'אב שום אחרת,
 קטפה אותך מאדנו י' צ'ה.
 ו'אקחת לכה - ו'אקחת ד'אוק
 אב'א את ש'אקה הש'ארת בנו,
 ש'אם י' צ'רה ז'א ת'כל א'חוק!

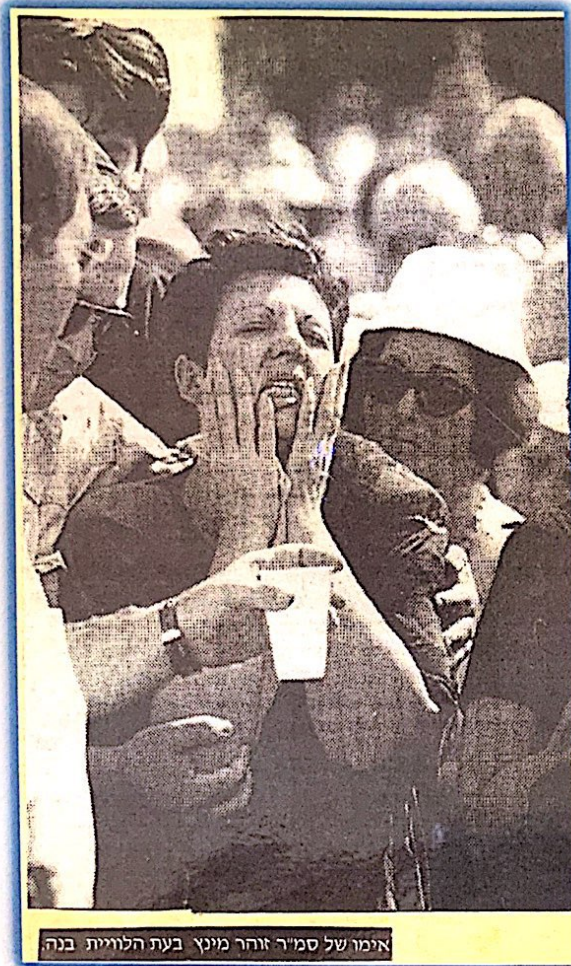
צ'הר, א'ינו ל'תג'ע'ג'ים א'יק,
 וש'אום ש'ע'ת'נה א'נו ה'ד'צ'א'נות א'ב'יות ה'ת'נ'י'ם ש'א'ק.
 א'ע'א'ם ז'א נ'ש'א א'ות'ך.
 ה'י כ'כ'ך ב'ד'וק
 א'וה'ב'ים ה'ת'נ'י'ם.

(נ'כ'ת'ה ע'י א'נ'כ'יו ש'א צ'הר א'ת'נ'ו'ע'ת ה'נו'ע'ר צ'ופ'י'ם ח'ס'ה'י.)

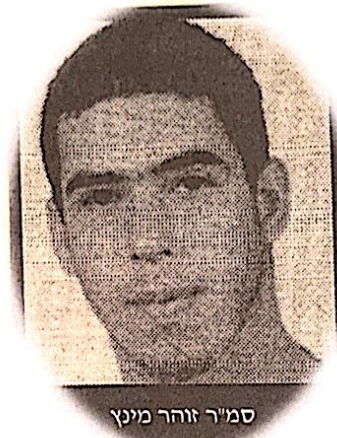

+ ש'ה'ת'ה י'א'צ'ים
 כ'א'ל'ה ש'ת'ם נ'ם ש'ע'ות ה'ג'ז'ים
 כ'מ'ו צ'ור צ'הר א'ר'צ' י'נ'י'ן.
 י'א'צ'ים י'ג'ז'ים
 ל'א'א כ'א'א מ'ת'ג'ר'ים,
 ו'ה'ו'כ'פ'ים ז'א'נ'ש'ים צ'ב'ו'לים.
 ט'ר'נ'ש'ים צ'ב'ו'רים ט'ב'יום י'ום ע'ז'יה מ'ב'ז'ן ב'א'ז א'א'ח'ו'ש'בים:
 - פ'ו'ת'ים א'ת'ר'ב'צ'ת
 צ'ו'פ'קים ח'י'ך ו'א'ל'ל'ים ל'ו'ם א'ח'ב'רים
 ז'ו ש'ת'ם ז'ם ה'ח'ב'רה נ'פ'ש'ים, מ'ת'ח'ב'קים א'ו ל'ת'ר'נ'ש'קים
 י'ש'כ'א'ה ה'ח'ב'ה י'א'צ'ים
 ט'פ'ת'ם י'ש'טו ע'ם נ'ב'צ'ים א'ו א'ו'זי א'פ'י'ור נ'נ'ים,
 י'י'ס'ט'רו ס'פ'ו'רים א'י'ך פ'ת'ם ח'ס'ה'ו ח'י'ל'ים.
 א'י'ך פ'ת'ם ה'יו'ז'ה'ם ח'ב'רים נ'ם ש'ת'ם ש'ל'ו'ת'ר'נ'ש'ים כ'מ'ו צ'הר צ'ו'ר א'ר'צ' ו'נ'י'ן.
 נ'ה'ר ו'צ'נו כ'מ'ל' ז'א י'ס'ת'ו א'ת'ר'ב'צ'ת
 ו'י' צ'ט'ק'ו ח'ו'כ'ים ו'י'ג'ז'ו ל'ו'ם א'ח'ב'רים,
 ה'ם ז'ם ז'א י'ש'בו ש'ת'ם ל'ח'ח'מ'רה מ'ח'ו'ב'קים.
 א'צ'י'כ' ו'צ'נו ז'א י'ה'יו נ'כ'ב'ים
 ה'ם ז'א י'ס'פ'ו'ו ז'א'ל א'ח'צ' א'י'ך כ'ע'ם ה'ס'ה'ו ח'י'ל'ים.
 כ'ה'ר ו'צ'ור י'ש'א'נו י'א'צ'ים.
 י'ת'מ'יד ד'כ'א'י'נ'ט'ק'י.

מח"ט גולני ספד לזוהר מינץ: "תמיד היית ראשון עם המהלע"

אימור של סמ"ר זוהר מינץ בעת הלוויית בנה

סמ"ר זוהר מינץ

מאת ליאור אל-חי, כתב "ידיעות אחרונות"
אלפים הגיעו לשלום לבית-העלמין בשכונת צור-שלום שבקריית ביאליק כדי ללוות את סמ"ר זוהר מינץ ז"ל בדרכו האחרונה.
הארון, עטוף בדגל הלאום, נישא בידי שישה מחבריו של מינץ אל חלקת הקבר. חברים מחטיבת גולני וחבריו לצוות, שנטלו עי מו חלק בקרב עם חוליית המחבלים, התקבצו סביב לחלקה סמוך לבני המשפחה. עימם ניצב שעון על קביים רופא היחידה, סגן ד"ר ערן בר-מאיר, שנפצע אף הוא בתקרית.
מפקד חטיבת גולני, אל"מ א', ספר לוהרי: "קור-הרוח שלך, התושיה, היחמה דחפו אותך קדימה. השתתפת עם היחידה בכל המבצעים המסוכנים והמורכבים שלה, שבוכתם נחטכו הרבה מאוד קורבנות מחיילי צה"ל. תמיד היית ראשון עם מקלע ארפי" די, ואיתו גם יצאת למשימה שממנה לא שבת.
"ביום חמישי בבוקר, אי שם בקצה איזור הביטחון, בחורש הלבני נוגי, באיזור שרק אתה וחבריך הייתם בו בתקופה האחרונה, נתקל"תם. סגן צור פרנס נהרג במכת האש הראשונה, ואתה ושאר הלווח מים החלטתם להסתער. תוך כדי קרב נפלת, כשהמקלע בידך, וחד בריד כתף אחר איתך. זוהר, אני רוצה שתדע שחבריך הלווחמים רדפו אחריהם, השיגו אותם כסכר והרגו אותם, את אלה שפגעו בך

ובמפקד שלך, צור פרנס".
שלושה מסחי כבוד נורו באוויר, ועשרות ורי פרחים הונחו על הקבר הטרי. האם דורית מיאנה להיפרד. "אני לא יכולה לעזוב אר

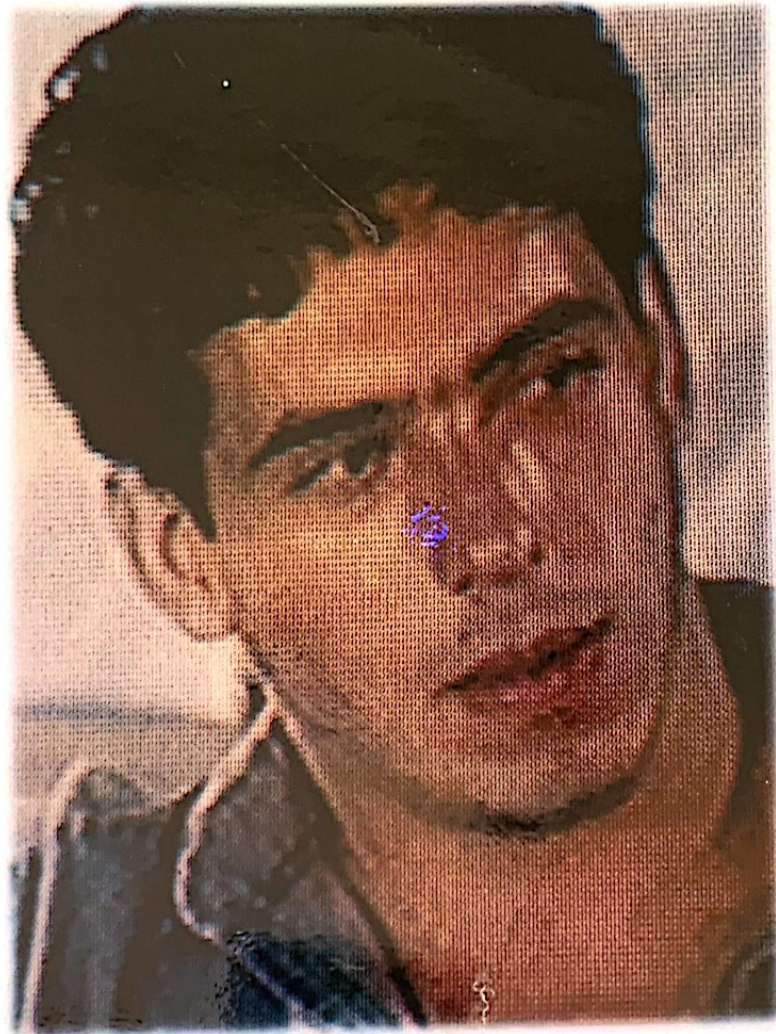
תו פה לכר", אמרה בככי מר לבני המשפחה.
סמ"ר זוהר מינץ ז"ל התיר אתרוי את הורים, דורית וחיים, וא" חות, רוני (15). יהי זכרו ברוך.

הספד מחיט גולני

"יקור הרוח שלך, התושיה, היוזמה דחפו אותך קדימה.
השתתפת עם היחידה בכל המבצעים המסוכנים והמורכבים
שלה, שבזכותם נחסכו הרבה מאוד קורבנות מחיילי צה"ל.
תמיד היית ראשון עם מקלע אר-פי-די, ואיתו גם יצאת
למשימה שמאנה לא שבת.

ביום חמישי בבוקר, אי שם בקצה איזור הביטון, בחורש
הלבנוני, באיזור שרק אתה וחבריך הייתם בו בתקופה
האחרונה, נתקלתם. סגן צור פרנס נהרג במכת האש
הראשונה, ואתה ושאר הלוחמים החלפתם להסתער.
תוק כדי קרה נפלת, כשהמקלע בידך, וחבריך כתף אחד
איתך.

לוהה, אני רוצה שתדע שחבריך הלוחמים רדפו אחריהם, השיאו
אותם בספק והראו אותם, את אלה שפגעו בק ומפקד שלך,
צור פרנס."

הספד מגיד "אגוז"

זהר

חבר ולוחם בכל רמ"ח אבריו
חבר האהוב ומקובל על חבריו לצוות וליחידה.
לוחם הנכון לבצע כל משימה שתוטל על כתפיו וחותר
לבצע את המשימות המסוכנות ביותר, הרי לשם כך התנדב
ליחידה.

זהר נפלת בקרב פנים בשעה שחיפית באש על חבריך
שהסתערו על המחבלים.

זהר נזכור אותך לעד

כחבר ולוחם עז

יהיה זכרך ברוד.

לוחמי וחיילי "אגוז"

יחידת אגוז

"היה לי הגבר הכי גבר שיכול להיות"

מינץ (21), מקרית ביאליק, דחה את הרגילה כדי שיוכל לבלות עם חברתו ביום הולדתו, שאמור היה לחול בעוד כשבועיים. חברות של שני ילדים, שהחלה בגיל 13. השבוע סיפרו ולך וההורים על זה, שאהב מאוד את שלמה ארצי ואת הצבא

עוד כשבועיים חיה אמר לחיט בן 21. סמל זה מינץ רץ רמת השרון. אכסן קולומביאני

לפדות כשייטת, שנתקע לאור עשרה חור שים בעמדת כעיות נראותיו ברנליים. "זה", מספרת האם, "קיבל את הבטחה על רצונו מאד קשה".

וכן לא רב אחר כך הוא התקשר לאם ולה שדה וביקש להתייעץ איתן על היתרה שנה יתקשר את שירותו. העובדה שבולני ופחותה חזרה מיוחנת חסמה לו, והוא הלויט לזוארף ליטחיה עד לסיים שירותו. "כשחזר הוקשר אלי וספר לי מה האפשרויות שעומדות בפניו, אמרתי לו שוא יצטרך להלויט בעצמו. והר הלויט. בלול שוב ודורע לי שדוא בוד ללמ ליחוד הדעה של טלני. התקשרתי לחבר וסר סרתי לו. תזמלתי לבסוף".

כאילו חש את הפרידה

דד, הם אומרים, לא היה המנות. מעולם לא ביקש רבר לעצמו. כמעט רת כמקסי קשה קלה עפע. כשקיבל שלושה גימלים לאחר קצוות שן, הוא שב לאימונים בבסיס ותלש את התפרים. "היה לו קצב מהוד", אמרת האם. ספנז לפר באורס כיאליק, כמנמת מסננות. הערים ווסים אחוז כחלמיד סובב, שאבג טוילים בארץ, בעלי חיים כמו נחשים ערסכים ושאר זחלים, וסיכנים אלה התוצמים בטם הסדיע. בבית חסרים אותו כבעל חוש סכני כסוחים וכארים רגים כמיוחד, רגישות שנגב להסדיר תחז מעטה של קישויות. כשלי אורה כמסמח על רגישות לצד הדמסום, הרך לבר הפיטיות, שאיפיו אהו, היא נחשקת. ליהוד רק בת 20, עם כאב שלא מפסיק לרץ חזק כשאני שואלת אותה אך המסך מכא לכ, אחר שנים של דגננות משהחמ, לאר ורדית מרדנת בכי, "היא תמשיך", אמר רח חרית, ולאה מסיפסו "החיים לפנייה היא עוד צעירה".

ליארה "ביום רביעי הוא התקשר אלי, השי ארד כספר פלאטון סאלי אכיל להתקשר בשבת. סאלתי אותו שתי הוא אמר לחזור, והוא אמר שדוא יתווד כמה ימים לפני יום הולדתו שלו, ביום באקטובה. ביום רביעי הוא תזקשר שלוש פעמים, התקשר לרבר ואמר שדוא ודה את הרגילה כדי שנהיה ביחד ביום הדלות שלו. החברים חיכנו לו מסיבת התקעה".

לארצונה הם אומרים, גילויי הדבנה שודר עדי ויה על בני המשפחה היו תכופים יותר, סאילו וסע שליו להמרד טרם. אחר כך הם נר סרים בדרך נה נהג למחות את שיחת הטלפון או כחשוד הביתה והצבא - "זה טרדה" לסיני, סחרי, ענייני - ומחויבים כמעד ללחלוחית בעצניים "אני חושבת", אומרת ורית, "שאנחנו עריו לא טולטים. אנחנו מדברים כאילו הוא עריון ישנו".

"ממדי", אומרת ליארה, "בכל רבר שפעה חא היה צריך אקסו, פעולה, פתח. אני יודעת שהיה לי הכי טוב. לא יכולתי למצוא שום רבר יחד שר רחמו. היה לי הגבר הכי גבר שיש".

שלמה ארצי התקשר

לאוד, הראיון עם בני המשפחה סתנה כח' כח' עדי התקשר למיפיה של שלמה ארצי ובי קשה את תוכנת הוכר, כחוננה נמשך, כי ארצי אינו מכיר את החיל ולכן אינו מעוניין להגיב לעדות, אך כנראה יתקשר ישירות למשפחה. ביום רביעי, בשעות הערב, נודע כי ארצי קיים את הבטחתו, התקשר למספרו מינץ ורבר עם הדברה. ל ארצי.

הדפסה הראשונה בה בילה סמל זה מינץ (21), שהתקשר ששמו המיני יימכר בלי ר, כנחיו, החת חפסת ראש השנה נכרם סר כר יכרם. הוא כיוון את הענין ואת המספרים ריי סר כמערבת המסיא והרשה שנתווד לסעה רכע לתשע. כרכע לתשע, יום שני לפני שנוע, התוודר מינץ לגילוי השיר "יום ייחאנוס" של שלמה ארצי, "זוגי לוקר עם חייילי חזים בלב", ורו מילת השיר שליו אהו כבוקר באחרון בבית הרוי בקרית כאליק. גם ביום שלישי השנוע, שישה ימים לאחר שנווד כמחלר פעולה ככנצית, נרלסת המרבת כסעה רכע לתשע כבוקר עם השיר "יום ייחאנוס", אלא שמתו יום תמיש מקב לח חללים של ארצי משמעת סאננת.

סמל זה מינץ ורבר כיום חסיש, כשעות הריש, בהתקלות של כוח זול עם כוח של חשבלים מהדוסבללה כנאלל סגור, כנשמן הגי את המרחת של אור הביטוח כרוסם לבנות. כמחלר הרב חא חופה על דוסא החדות, סוד ענין טיפל לפעמים. הרוי ליהוד, שביסוד בבית המשפחה, העניש לו יותר מעפע אחת את הכתי גינה.

מהשייטת לגולני

רח לפני ארס עברה מסמנת מינץ לריר הנה השריש בקרית כיאליק. את זול ישראל, שנטמך שנים עשר את ודוד, לא המיני ויה לחלת כהודו הריש, והוא נווח סונח לוד מר חו חשבלים שהעניקה לו כהודו, ליארה ולה, הצעיה ממנו כשנוה, כערב ראש השנה. והר בוד את ליארה כשהיה כן 15, כמחלר סעי לחט שפותח כצופי ים. שניים התחילו כשכרם, שיהם הפכו ביה למדריכים, והבני חו צעד, ארכי ביה ריטמי חלומח מדשג סר 10 דוחשים. מהבום של ליארה מתקשה לספר עליוס עכשו.

ליארה צעירה לכני המשפחה. החברות איננס השניה הכנה אחת לבת בית. כשכני המשפחה - האם ורדית, והא חיים, האחות חוני (15) והוררה לאה סרון - שחנכנים כהודו לצוד הראיון, ורית מוחת ואמרת: "ליארה כבדה אחו טכ יותר מאיתנו".

כודר של ודי, לצד התמונה שלו עם האפי נוע הגבר שריכס וני קוד לפני שחזרנים, המעי "כן, הריש, שהמיני ללשל צעירה רק את תשלוח דואסון, זול ישראל, הצוירם של ליי שרה ורדיתים של שלמה ארצי, הוכר האויב עלי, הם כהתקשים לעכל. "עריון לא עיבלנו", נרם אומרים, "הדפסה הבאה שלו ריחה אמורה להתן בעוד שיודע שבעות. אולי אן, כשואא "א ישא, נבין".

"מגיל קטן", אומרת ליארה, "היה כרוח זוהר יקשה צבא רכי טכ, הכי קשה הוא כח אז גיבור. ככה הבריה מהצבא מספרים קיבל וח רדיונו ורופה על הרופא כסצוד היכל רמל".

"גלוח כמו אריה, משהיה חרית. לא הם לא מעצים על הצבא. זה מה שודר זה הם אומרים, להילחם, לתת לכעז הצבא, מעז המרונת. קשת משנה לטמע את זה ביי ים כנה מייחמים לכני הנוער יורה שסכנות, דוא לא רבין את האנשים האלה, משתמשים מהצבא, אומרת ליארה, שיחת סנהלנו כנושא, דוא אבר שדוא לא

אובד את האנשים האלה, הנוכחיים. חסר, כשדוא היה מינץ בבית, חסרים סלו היו זוה קם וסואלים "זה, מה קרה נחת אספר לבנאר", ורית: "דני סעלה אותי", אם ווא היה יר רע סואנו תהיה החוצאה, האם הוא היה כביקשת חיבתו העזה לים, רתניים מינץ

חם יז'י אוואוסט / שצמה ארצ'י

חם יז'י אוואוסט אז היה כבד מאוד ,
שעת צהריים, הפצצה הצכה בוואו'.
תרשם כספר א"ל, מאובר במצחמות,
תרשם פצעים שרועים, וזה ערמאי.

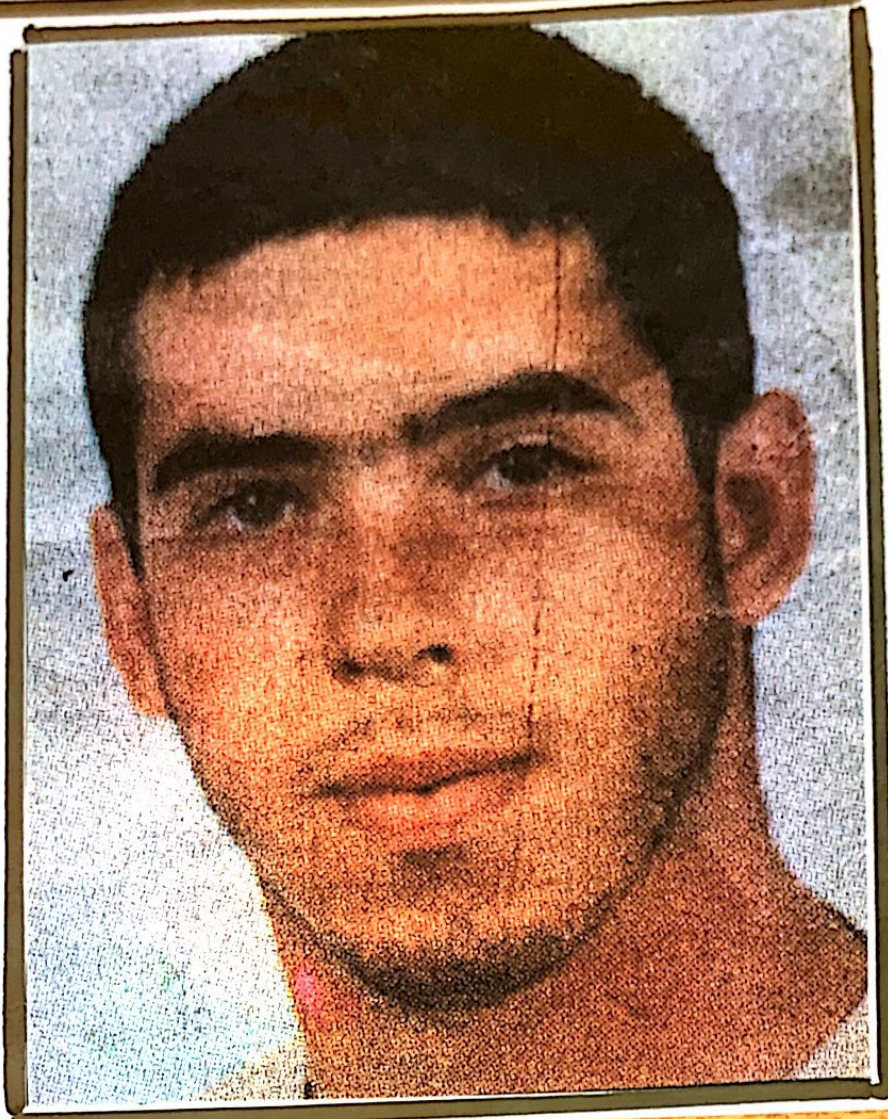
הנעורים יפם, הק"ל אין סופי.
ועקנו הזיע דפצצה, אזולת קריית את,
שרל צריפם, כרח צבית זוכרון,
המשטרה כעקבותיו, רק פה ערע קצת.

את מה שאני זוכר מזה אני רשם,
מרחפם באדועקות שנים כז'י שם,
כזמן האחרון אז'י תמונת חוזרות משם,
כזיכרון המעומעם שז'י היום,
מסק כבד שז מצחמות והזיות.

חם יז'י אוואוסט אז, אינצטרוכד אחד עשר
מסוק עחת, אני שוכב צבד בשטח.
כשהמסוק נעצם, אני פתאום רעב,
מת דאכוד אורתק בכס'ים האם צנח.

אני חוזר עם פם אז'י צביתק,
סוזר ת'חבר, זם אזורה צאו יכנס פה.
פתאום אכזב נכנס, עראה כמו בוכה,
כתעצה פצצה שצמה חטפה אנש נ'ס בי'טמפו."

את מה שאני זוכר מזה אני רשם,
תופס מונת חיפנית, קופ'ל דג'סקוטק.
זונות עז הזבר אז'י בזולת רק שם בווער,
הוזק צרקוב עם ח"צים מתים כזב.
תרשם תרשם, רשם רשם.

בן חיים ופולרית

נולד בקרית חיים ב-10.10.1975

סימ חוק לימודיו ב"אורט" ביאליק במגמת מכונות.
בילדותו היה פעיל בתנועת הנוער "צופי-ים" ומאוחר יותר הפך למזריק.
צהר היה תלמיד למתחם חיים ובעל ציוד מתחיל.
חלומה הגדול היה להתקדם א"שייטת בה שירת עשרה חודשים.
צהר היה בין הראשונים שהתקדמו להקים מחזל את "סיירת איג"ז".
צהר היה חבר יפה תואר, חסון, בעל כושר גופני מעולה וחוש טכני מצויין.
עיקרי המעשיו ובעל הכרה גמלה בדרכי ההתקדמות.
מפקדו מספר עליו: "היה חבר וחילי אמפתי, תמיד ראשון לכל משימה,
ביצע אותה על הצד הטוב ביותר, תמיד כבי השקעה במחשבה
תחילה והקדמה עצמית, בעל מוטיבציה גבוהה
שעושה את המאמץ, תמיד חייק ופחל קדימה".
נפל בקרב באבנון ביום 19.9.1996 - 1 בתלמי תלמי
בעת חילוי תפקידו כאדם חוז במבצע התקפי.
הובא למנוחות בחלקה הצבאית בבית העלמין בצור שמו.

מינץ זהר זיל

1975-1994

שיר

בך היית מלאך אפילו, היצקית שקראו לך מור
ועל גבך אבדתי את כל ביקורי נעורי אלך זה בחלוקה
בחתום נקרא לך ז'הו.

אני תמיד אצדור איתך חסדך שנאמר יתקן בתינוכה ללילי
שנאמר שבצדקה, הסמלךך בתינוכה נבחיךך היותךך אלה
אלתך סיפורך כאלה' אגטור אלתי נעושה - עא יבסבס אור
רעצתך בטהר.

תמולך זה נכרתיך הצדוקי אעשה יוון עא עשרי גרם בשרי סאני
נצחק ברה.

את תמיד אצדור איתך מור^ע כאלהך עסונוךך, בתולךך אעלה
הנאלך התייך. הו ען מייך קצרים אבדתי עסונוךך אעלה עתיךך
לעלהך מתייך כמאן עעלה בטהר, ונעשה.

חברך עזרא

עזרן מתייך

מיניף.

אני יושב פה נשכח לא מאמין איך אפשר לעמוד עליך בזמן
דברי אלה הייך כל כך חי אצלנו שלי אשר אצלך את זה אלה
כבר לא איתנו.

תמיד היועקים שתינו לא מיניף אהיה שגור זה לאבחה
אני אשר אשכח את כל הופעה היסיה איך ביחד, בחצר זה
הנרפיליה, בורפיליה תמיד זה המיקלע עליך בנימליה כשהמוכחתי
אל דרכי החיים ובמבציה עם הביטחון שהייתי אל כולנו ותמיד
זה התינו הניצתי והיספריה גיד.

כשדיברנו אל הקפה עזרתי במעתי לומר אלי לטוב לאהיה
לא תדאג את עזר אפיס, וכשהלכנו ביחד תיכלול בשוב נוסט באקליון
אחרתי יי רגלה אל היה זה הנוס האמיתי נכנסתי ליה ובלחמ
קמוץ רק מה דעה קלעה וכשנימתי יי האויר נתי יי מלך טיזגלו
אחרתי לך תיחל נחמתי ביה מכלסיה נתי אהיה עזוב סמויה
יהיו סף פעמים היבה יתיר סבוב

וכמו הלזיה ברוד אתה התבטו כל החלומה ונישאתי רק בתמונה
ובניטונה אק את במה ששאר לך למדליה מקנה אל כבוד.

מיניף, הייך יי חבר ואלו דמתי תקוקים גליכי לנתי נחלוקה
אלי בכל צדד בהמשך

קיים דורות רוח וליאורה אין מליה כבי למה אלה
קטן אלה שלא נעשו עז צדד וביתו נחמ ונחמך

אלדז אנוואלי.

י'צ'ים

י'ש'ח'מה י'צ'ים

כ'ע'לה ס'ת'ם נ'ם ש'ע'ות ר'ג'ו'ים,
כ'מו צ'ור ז'ה'ר א'ל'נ'צ' ו'נ'ן.

י'צ'ים י'ג'ו'ים

ל'א'ט ל'א'ט מ'ת'ג'ר'ים,
ו'ה'פ'נ'ים ל'א'נ'ש'ים צ'ו'ר'ים.

ל'ע'ו'ש'ים צ'ב'ר'ים ש'מ'יום י'ום ע'ז'יה'ם ב'צ'ר'ן כ'א'ז ל'א'ח'ו'ש'ים:
-ס'ו'ת'ח'ם א'ת'ר'ב'ז'ת

צ'ו'פ'ק'ים ח'י'ך ו'א'ל'ו'ים ל'א'ו'ם א'ח'ב'ר'ים..

א'ז ס'ת'ם ע'ם ה'ח'ב'ר'ה נ'פ'ט'ש'ים, מ'ת'ח'ב'ק'ים א'ל' ל'ת'ר'נ'ש'ק'ים.
י'ש'כ'א'ה ה'ר'ב'ה י'צ'ים

ל'נ'פ'ם י'ש'מו ע'ם נ'ב'צ'ים א'ז א'ו'י א'פ'י'ל'ו נ'י'נים,
ו'י'ס'פ'רו ס'פ'ו'ר'ים. א'י'ך ע'נ'ם ח'ס'ה'ו' ח'י'ו'ים.

א'י'ך ע'נ'ם ה'יו'ז'ה'ם ח'ב'ר'ים נ'ם ס'ת'ם ש'ל'ו'ת'ר'ג'ו'ים נ'מו צ'ה'ר'צ'ו' א'ל'נ'צ' ו'נ'ן.

ז'ה'ר ו'צ'ור כ'ב'ל' ע'א י'ס'ת'ו'ל'ת' ה'צ'ו'ת

ו'י'צ'ט'ק'ו ח'י'ו'כ'ים ו'י'ג'י'צ'ו ל'א'ו'ם א'ח'ב'ר'ים,

ה'ם ע'ם ז'א י'ש'בו ס'ת'ם ע'ם ח'ב'ר'ה מ'ח'ו'ב'ק'ים.

א'ז'ה'ר ו'צ'ור ז'א י'ה'יו נ'כ'ב'ים

ה'ם ל'א י'ס'פ'רו ז'א'ל א'ח'צ א'י'ך ע'נ'ם ח'ס'ה'ו ח'י'ו'ים.

ז'ה'ר ו'צ'ור י'ש'ג'רו י'צ'ים.

ח'מ'ד ק'ב'ל'י'נ'ק'י.

אני

14/1/77

אין היבד מה לומר אלא אם כי שכל הקנה הוא לצדדי הכבל
מה יורד קלה ומסודרת. אתה היו מוקד היו יצאו ונקוד השלמה והצורך,
אתה חסר לנו מאד, אפילו הישגים שלך חסר. גם בקטע זה היית גורם משפיע
גם את זה היה אולי לרעה אבל החברה בהר פזור ומשנים ותק אף הסקני
גבל.

בסוף צרי כח האלמנטים, התמונות, היצירות והיחידות או אצורה אותך בלב
אם חיי יאנו בזה שהבטתם. הקולות היומי שלי אתה זה שמתן לי את
הדאגה קדומה את הכח וההלחן להמשך במו שהיית עושה למעלה את
היך אתך היום.

לסוב רציתי לומר לך אולי דבר שלטו אמיתי לך אף כשה וצה שהצדדי
מאד את אומץ ללב. ללב לביעתי היה יוצא דופן, כפיטל אל הדפתי מלכח
ועם את חשפתי מאד בעלבים מסוימים בשלח הייתי מסתכל עליך והיצי בי
השקמה השתן בשלח ההלכה, בדגל וגי ופתי שלמה לצדדי.
לא אשכך אנוק לעולם.

הוא

20.12.96

ג' היה לטובין ששלה לך אקוים זכרון. הטובו שמתחם הח"ו, הבדיחג והספורים
ה"ו הטובין הטובי טלו.

אתה לו טובין זינע אלו הייז טון געטניו למרות שכולטו האטו זיהאלן ולעז אוי ירה
געהו לאנד גאייטו - ובהה קרה לעניין ואלו היגיאוג חקרה גאייטט ויה שפער זה
זה הזכרונג והספורים. כמו טאני גכיר אונק הי"ג יחזקבן אי"ג
הי"ג יודע שגערקריי ס'וין בלפון לעז אלו גאוג סודגיה טלט בלך קרה ובלוי
גאיי"ה. עכל הספורים טלנו בכל התקפה טלפני אותה שו ופמלאי זיך להזהר
במלפ'ים.

אפני שקולגים רמפו טוג הייזיה גיברו ס'ו יחזק'ים היגז'ים כעק'ים צבוליו ולעז הידה
וס'ח וזעל) הזכירו אונק ואלו קיר וכלו אהנד שקרא אוג הכתבות
אוגר פופטש יחזיה טקה 16 - 8 לאקתה זעז באלו טמו לו גכיר'ים גאוג
שהלכות לטו וכזה זה קרה לטו וק'ינעל) היחזק'ים טנהרזו.

כינוי גכר'ים 16 גאייזיה הו ה'ן ציכלו אטוג אונק בלעזרות גהזכרה איך הי"ג
גהיי"ק אהרי 96 כע"י"ג גצ'ליך אג הטכוס (לפליגיו קרג לפני הזכר) וזמשה
שרק גיה ב'ציל גרהה הי"ג צווגטו למיליג'יה לזרוג שכולטו לפליג'ים גלצ'טו
אטוג אג יולי ברטש טש.

ציכרו ס'ו אקד זפן כטמו למר גטקניה ואלו צוקו וטו כעז אג היג'יו
ג'זני הווק וכלוג לך תהיה חזק למלה "לעצמ" אמי אכזר אונק תג'י"ג
שגדליג כל ס'ו אג אית הרשתי. גינעל טני כל ס'ו גתיג'יה אונק
וטאהד אונק טני אפילו צווק לעיליג'ים אי לעפן קטנאי טגה 'טכוס'
גזון טאני יודע שהאי"ה בא"ג למלה טני וטו יכנו לעזע אלטו. זה ג'ן ניוט
ל'ג הרגשה טקה כאלו טני קרוב אונק וטגיה גכק'ם לעפן קודר.
גינעל טני אלה אונק וטו יודע טלעז'ו לו תקט אג גכנה זהה אלו טני גאלד
תקוה טגיה גרניס אטו ורטה אטנו ג'ללה. קובי

גכפ'ם לעזע בקרה ולטורה
רזיוי לעקד וכן געט כאלטו אלו כל זה טגיה לו זה לעזע גלעז'ים לעזר
טני גמל'ן טאנו ג'צ'ין אטג וסולט'ים י.
בכל געזנוג אכט לעקד ולעק אונקס ואלע.
ק'כ פרייז ירעלי

12/12/96.

חיי וצולחני

שמי קובי קרולדיקי.

בכבודי אכתוב לכם גם מילים לא בינכם פה, אלהים שאלתי
מילים אין יאני נחמה קרנה.
אני גינתן עם פה באותה סוגיה, ואם גבולות היחסונים. כלנו
בקולנויות זה החיני יחד עם פה זטח.

חיי וצולחני, אלא גושן מליצה לבדו.
פה היה קודם כל אדם אנה, וכך אה"כ חיי למצוא אלה מה שפגד
הדרכתי בו.

קשה לדעת כיצד היה למשיך פה ולגן היה לניצח בחייו.
כך אף כן גענו אלמלא חבה ולוים את אחר להבציעים, הנפלאים
להבטיחם משמם ולמלא שגשגים יסוד, ואמר בן יקר.

חילוקי אג'מב.

